

og i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som diplomatiske udsendinge m. fl. har betalt ved indkøb her i landet.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af

afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigs personbefordring.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 00.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 102 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) trådte i kraft den 3. juli 1967. Behandlingen findes i Folketings-tidende 1966-67:

	Spalte
Lovforslag	Tillæg A 285- 356
Fremsættelse	37- 41
1. behandling	674- 709
Udvalgsbetænkning	Tillæg B 231- 254
Bilag til udvalgsbetænkning ..	Tillæg B 641-1002
2. behandling	2711-2891
Tillægsbetænkning	Tillæg B 309- 312
3. behandling	3038-3080
Forslaget som vedtaget	Tillæg C 449- 470

Ved lov nr. 462 af 15. december 1967 blev der gennemført forskellige ændringer af loven. Behandlingen af disse ændringer findes i Folketingstidende 1967-68, 1. samling:

	Spalte
Lovforslag	Tillæg A 1841-1856
Fremsættelse	1857-1860
1. behandling	1911-1923
Udvalgsbetænkning	Tillæg B 87- 90
2. behandling	2293-2294
Tillægsbetænkning	Tillæg B 143- 146
3. behandling	2408-2410
Forslaget som vedtaget	Tillæg C 117- 120

Med de i december 1967 skete ændringer er loven optrykt ved finansministeriets lovbekendtgørelse nr. 6 af 3. januar 1968.

Ved lov nr. 64 af 15. marts 1968 blev afgiften forhøjet fra 10 til 12½ pct. af værdien, og ved lov nr. 200 af 31. maj 1968 blev der gennemført en ændring af reglerne om indbetaling af afgift fra virksomheder, der er registreret i det særlige register for landbrug og fiskeri m. v.

Forslaget indeholder bl. a. en lempelse af faktureringsreglerne, der imødekommer et af Butikshandelens Fællesråd fremsat ønske om, at det bliver valgfrit for virksomhederne, om de vil fakturere efter de hidtil gældende regler med angivelse af afgiftsbeløbet, eller om de vil nøjes med at angive, at af-

giften udgør 1/10 af fakturaens totalsum. For at tilgodese landbrugets og håndværkets interesse i at afgiftsbeløb anføres på fakturaen, er det dog foreslået, at leverandøren skal være forpligtet til at anføre afgiftsbeløbet, såfremt køberen stiller krav herom.

Forslaget indeholder endvidere en del ændringer af teknisk karakter, som dels imødekommer ønsker fra erhvervslivet, dels må ses som et led i administrationens bestræbelser for at ajourføre lovtæksten i overensstemmelse med de erfaringer, som er indvundet i den tid, merværdiafgiften har været i kraft.

Det folketingsudvalg, som i foråret 1968 blev nedsat angående lovforslaget om forhøjelse af merværdiafgiften, pegede i sin betænkning af 11. marts 1968 (Folketingstidende 1967-68, 2. samling, tillæg B, sp. 15) på, at kommunerne under visse omstændigheder kan blive merværdiafgiftspligtige, når deres tekniske forvaltninger m. v. udfører arbejde for andre. Udvalget tog til efterretning, at spørgsmålet var optaget til undersøgelse i finansministeriet. Der har siden været nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for finansministeriet og kommunerne, som nærmere skulle overveje kommunernes stilling under merværdiafgiften og fremkomme med forslag til løsning af de problemer, som merværdiafgiften har rejst for kommunerne. Arbejdsgruppen har den 28. oktober 1968 afgivet en redegørelse herom. Redegørelsen er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

De foreslåede ændringer er uden særlig betydning for merværdiafgiftens provenu.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Da den almindelige omsætningsafgift ofte benævnes merværdiafgiften, vil det være praktisk, at ordet merværdiafgift indgår i lovens titel.

Til § 1, nr. 2.

I forslag nr. 8 er der foreslået en ændring af faktureringsreglerne, hvorefter det bliver tilladt i fakturaer over afgiftspligtige leverancer i stedet for